

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/430/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1218201277
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Čakváriová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1218201277.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Aleny Čakváriovej a členiek senátu Mgr. Patrície Železníkovej a JUDr. Blanky Podmajerskej vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: U. M., nar. XX.X.XXXX, zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, Vazovova 7/A, 816 16 Bratislava, dieťa rodičov: matka - H. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XX, XXX XX L., a otec - H. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom X M. C., M. H. H X HN, o návrhu otca na zníženie výživného, na odvolanie otca proti rozhodnutiu Okresného súdu Bratislava II, č.k. 11P/24/2018-134, zo dňa 17.01.2019, v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Bratislava II, č.k. 11P/24/2018-145, zo dňa 23.05.2019, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie, v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Bratislava II, č.k. 11P/24/2018-145, zo dňa 23.05.2019, sa p o t v r d z u j e.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom č.k. 11P/24/2018-134, zo dňa 23.05.2019, zamietol návrh otca, ktorým žiadal o zníženie výživného na maloletú U. M., nar. XX.X.XXXX. Žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 26, § 62 ods. 1, 2, 4 a 5, § 65 ods. 1, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1 až 3 Zákona o rodine a na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru o nedôvodnosti návrhu otca, majúc z vykonaného dokazovania preukázané, že od poslednej úpravy výživného nedošlo na strane otca k takej podstatnej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného. Konštatoval, že otcovi síce pribudla vyživovacia povinnosť k maloletému dieťaťu U., nar. XX.XX.XXXX, avšak zároveň sa mu zvýšil priemerný mesačný príjem za rok 2017 o 167 eur. Mal za to, že na výšku výživného na maloletú U. nemôže mať vplyv skutočnosť, že otec je z vlastného rozhodnutia od 14.01.2018 bez príjmu, keďže sa rozhodol zostať na "otcovskej dovolenke a starať sa o rodinu" a novonarodenú dcéru, pričom relevantné sú možnosti a schopnosti otca dosahovať primeraný príjem, a nie jeho aktuálne zárobkové pomery. Z dokladu predloženého otcom mal za zrejmé, že jeho priemerný mesačný netto príjem sa oproti stavu zistenému v predchádzajúcom konaní zvýšil z 1.222,91 eur (1.085 libier) na 1389,91 eur (1.240,18 libier) za rok 2017. Vyslovil, že možno odôvodnene predpokladať, že i v nasledujúcom období (rok 2018 - 2019) by otec mal byť schopný dosahovať príjem dostačujúci na platenie výživného pre maloletú U. v určenej výške. Vzal v úvahu aj konanie otca, ktorý nastúpil na "otcovskú dovolenku" krátko potom, ako mu bolo oznámené, že v konaní vedenom pod č.k. 27P/23/2016, Krajský súd v Bratislave už rozhodol o jeho odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie, vo vzťahu k vyživovacej povinnosti na maloletú. Nástup otca na "otcovskú dovolenku" a v dôsledku toho vzdanie sa akéhokoľvek príjmu vyhodnotil ako účelové. Zdôraznil, že

vyživovacia povinnosť rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, z čoho vyplýva, že každý rodič je povinný usmerňovať svoje pracovné a životné aktivity tak, aby plnenie vyživovacej povinnosti k dieťaťu nebolo ohrozené. Pokiaľ rodič plánuje zmenu zamestnania, zmenu bydliska alebo počtu vyživovacích povinností, musí mať na zreteli vždy už existujúce vyživovacie povinnosti tak, aby ich plnenie žiadnym spôsobom neohrozil. Dal do pozornosti, že zníženie výživného pre dieťa, ktoré nie je schopné samé sa živiť, by malo byť len výnimočné a založené na výsostne objektívnych dôvodoch neschopnosti povinného rodiča plniť si vyživovaciu povinnosť z dôvodov, ktoré nemôže sám ovplyvniť, ktorými môžu byť, napr. výrazné zhoršenie zdravotného stavu rodiča, neumožňujúceho mu naďalej vykonávať doterajšiu prácu, skončenie pracovného pomeru z dôvodov na strane zamestnávateľa alebo zníženie príjmu rovnako z dôvodov na strane zamestnávateľa. V opačnom prípade by zníženie výživného pre dieťa, ktoré nie je schopné samé sa živiť, znamenalo posunúť zodpovednosť povinného rodiča za zdravie a život dieťaťa na druhého rodiča, ktorý sa osobne o dieťa stará a dobrovoľne si plní vyživovaciu povinnosť k dieťaťu na hranici svojich možností. Otcom navrhované výživné v sume 65 eur považoval za nedostatočné s ohľadom na schopnosť otca dosahovať príjem takmer 1.400 eur mesačne, a skutočnosť, že osobnú starostlivosť o maloletú U. neposkytuje žiadnym spôsobom, pretože žije mimo územia Slovenskej republiky, teda bydliska dieťaťa. Prihliadol na to, že otec sa s maloletou nestretáva, finančne na ňu neprispieva ani v období, kedy by sa uskutočňoval styk s maloletou, t.j. formou stravy, úhradou výletov, nákladov na spoločne strávený čas, napríklad počas prázdnin, prípadne darčekom a pod.. Konštatoval, že oproti stavu v rozvodovom konaní sa otcovi znížili výdavky na bývanie, ktoré je aktuálne potrebné deliť na tri spoločne bývajúce osoby (otec, jeho partnerka, ich maloletá dcéra U.), čím na otca pripadá pomerná časť výdavkov na bývanie, ktorá je oproti stavu zistenému v predchádzajúcom konaní nižšia (predtým 433,80 eur mesačne, teraz $988,88:3=329,62$ eur). Výdavky otca na úver (pôvodne 270 eur mesačne a aktuálne vo výške 350 eur mesačne) nezohľadnil s poukazom na ust. § 62 ods. 5 Zákona o rodine, podľa ktorého výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Konštatoval, že otec má naďalej vyživovaciu povinnosť voči plnoletému synovi G., ktorej výška zostala v porovnaní s predchádzajúcim konaním ku dňu rozhodovania súdu nezmenená (33,19 eur mesačne), avšak je dôvodné predpokladať, že táto vyživovacia povinnosť bude na návrh otca (ku dňu podania návrhu 10/2017) zrušená, nakoľko z odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Košice II vyplýva, že G. nepokračuje v príprave na budúce povolanie a od 8.6.2017 je zamestnaný. Mal preukázané, že pomery matky sa nezmenili, nakoľko za obdobie od apríla 2015 až mája 2016 dosahovala príjem cca 647 eur netto, aktuálne jej príjem činí 431 eur netto (rodičovský príspevok + mzda) a v období od 16.2.2018 do 31.8.2018, kedy maloletá navštevovala základnú školu, poberala len rodičovský príspevok a prídavky na deti. Zmenu pomerov na strane maloletej vyhodnotil v súvislosti so stúpajúcim vekom, nárastom nákladov na jej životné potreby, aj vzdelávanie súvisiace s prechodom na vyšší stupeň školy, a to minimálne o 76 eur mesačne. Konštatoval, že len náklady na vzdelávanie (bez nákladov na zošity a iné šk. pomôcky) spolu s pomernou časťou základných nákladov na bývanie na maloletú U. (bez platby za internet, TV, RTVS) predstavujú takmer 150 eur mesačne. Zároveň zohľadnil náklady na stravu, ktoré rastom dieťaťa nemohli poklesnúť, hoci by aj maloletej matka nepripravovala bezlepkovú stravu. Náklady maloletej ustálil minimálnou sumou 300 až 350 eur mesačne, ktorá suma predstavuje výdavky na bežnú drogériu (čistiace prostriedky), kozmetiku, cestovné v MHD, kultúrne potreby a záujmy (chov domáceho zvieratka), pomerné náklady na internet, telefón, TV. Pri zohľadnení osobnej starostlivosti matky (zabezpečovanie bývania a chod domácnosti, nákup ošatenia, zabezpečenie zdravotnej starostlivosti, trávenia prázdnin a voľného času, školskej dochádzky a komunikácie so školou, ktorú maloletá navštevuje a pod.) dospel k záveru, že v čase vyhlásenia rozhodnutia súdu neboli splnené zákonné podmienky na zníženie výživného zo strany otca. Návrhu otca, ktorý sa domáhal zmeny výšky výživného od 01.01.2018 nevyhoviel s poukazom na ust. § 78 Zákona o rodine, keďže výživné je možné určiť alebo meniť len odo dňa podania návrhu na súd (16.2.2018). O trovách konania účastníkov rozhodol podľa § 52 CMP. Opravným uznesením Okresného súdu Bratislava II, č.k. 11P/24/2018-145, zo dňa 23.05.2019, vykonal opravu v označení mena maloletej „U.“ v odôvodnení napadnutého rozsudku.

3. Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie otec maloletého dieťaťa. Zotrvával na svojom návrhu na zníženie výživného považujúc ho za oprávnený z dôvodu zmeny pomerov na jeho strane narodením jeho ďalšieho dieťaťa. Namietal, že súd neuznal zmenu jeho pomerov ani čiastočne. Žiadal o odstránenie osobných údajov jeho partnerky z rozhodnutia súdu s poukazom na ochranu osobných údajov, keďže nie je občanom SR, nežije na území SR a nie je účastníkom konania. Žiadal z rozsudku odstrániť i údaje o bezlepkovej diéte maloletej U., ktorá nemá lekárom nariadenú špeciálnu diétu a ani ju nedodržiava. Uviedol, že o takéto zanedbávanie starostlivosti o zverenú osobu by sa mal zaujímať

sociálny úrad. Nesúhlasil s tvrdeniami, že do roku 2017 neprispieval maloletej, keďže v marci 2011 odišiel do Veľkej Británie za účelom zlepšenia finančnej situácie v rodine a do marca 2012, kedy vyšla najavo mimomanželská známosť matky, pravidelne posielal príspevky maloletej, podporoval ju, posielal jej balíky, darčeky, platil jej letenky a trávil s ňou Veľkonočné sviatky. Od auguste 2012, po dobu 7 mesiacov, na základe dohody rodičov a vyjadrenia maloletej U., že chce žiť s ním, zabezpečoval jej starostlivosť vo Veľkej Británii, kde navštevovala školu. Následne, po zmanipulovaní matkou, sa maloletá vrátila na Slovensko. Mal za to, že nemôže byť šikanovaný pre výber súkromnej školy maloletej, s ktorou nesúhlasil, preto by náklady na školu mala znášať matka. V súvislosti so vzdelávaním maloletej, navrhol neprihliadať na vyjadrenia kolízneho opatrovníka majúca za to, že Ústava SR zaručuje právo na vzdelanie zadarmo, preto súkromné vzdelávanie nie je nevyhnutné. Dal do pozornosti, že súkromné vzdelávanie maloletej je možné nahradiť absolvovaním kurzov, pričom aj jeho syn, ktorý chcel byť zverolekárom, pracuje ako pokladník v obchode. Namietal vyčíslené náklady na maloletú uvedené v napadnutom rozsudku s poukazom na vyjadrenie matky, ktorá náklady na dieťa vyšpecifikovala sumou 150 eur mesačne. Mal za to, že pripočítaním ďalších položiek výdavkov na maloletú je zrejmá zaujatosť súdu voči nemu. Žiadal, aby súd opravil vyjadrenia o „otcovskej dovolenke“ a účelovosti konania a nezosmiešňoval jeho práva rodiča starať sa o novonarodené dieťa a nediskriminoval ho na základe pohlavia. Považoval za rozumné, aby starostlivosť o dieťa zabezpečoval rodič, ktorý dosahuje nižší príjem. V jeho prípade sa príjem pohyboval na úrovni minimálnej mzdy (vo Veľkej Británii v roku 2017 predstavovala minimálna mzda sumu 1.413,58 eur.). Namietal, že súd neoznačil v rozsudku zákon, ktorý dovoľuje zdôrazniť jeho povinnosť usmerňovať svoje pracovné a životné aktivity tak, aby plnenie výživovacej povinnosti dieťaťa nebolo ohrozené. Mal za to, že súd ho núti, aby uprednostňoval maloletú U. pred svojim druhým dieťaťom, ktoré je vo veku 14 mesiacov a takéto povinnosti neadresuje aj vo vzťahu k matke, ktorá sa stala matkou maloletého D. v čase ich manželstva a svojim materstvom si neplánovane znížila príjem na hranicu rodičovského príspevku v sume 203 eur na niekoľko rokov. Namietal, že v rozhodnutí nie je vysvetlené o aký zákon sa súd oprel v tvrdení, že jeho príjem vo výške minimálnej mzdy cudzieho štátu, ktorý je prispôsobený životnému minimu daného štátu je nadpriemerný a že výživné vo výške 65 eur je nedostatočné, napriek tomu, že ide o dvojnásobok minimálneho výživného na Slovensku. Ak by pracoval na Slovensku na rovnakej pozícii, dostával by minimálnu mzdu. Nesúhlasil s názorom, že reálny zárobok rodiča možno modifikovať o možnosti o fyzickú zdatnosť, vzdelanie, zdravotný stav alebo ohodnotenie niekoho iného na tej istej pracovnej pozícii. Žiadal, aby súd uznal narodenie jeho dcéry U. ako trvalú zmenu pomerov, keďže sám uznal náklady na bývanie maloletej v sume 329,62 eur, pričom ďalšími nákladmi maloletej je nákup kočíka, hygienických potrieb, oblečenia, špeciálnej stravy, plienok a pod. Zdôraznil, že jeho pomery sa zmenili na dobu 20 rokov, pokiaľ sa jeho ďalšia dcéra nebude vedieť o seba postarať. Nesúhlasil s tvrdením, že jeho staršia dcéra, ktorá nemá o neho záujem, má väčšie nároky na jeho príjem ako mladšia dcéra, ktorá s ním žije. Nesúhlasil so závermi súdu, ktorý plne uznal náklady U. na bezlepkovú diétu, avšak náklady na stravu maloletej U. nezohľadnil. Mal za to, že napadnutý rozsudok obsahuje lži a nepravdy, prekrútené v prospech matky a ako rodič migrant je diskriminovaný a šikanovaný, keďže z pozície dlžníka je vystavený možnému trestnému stíhaniu v prípade návratu na Slovensko. Uvedol, že ak mu Okresný súd v Košiciach zruší výživovaciu povinnosť voči synovi G., navýši výživné na maloletú U. o položku zrušeného výživného. Zdôraznil, že jeho reálny zárobok čase vyhlásenia rozsudku bol nula.

4. Matka a kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca nevyjadrili.

5. Odvolací súd preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 65 zák. č. 161/15 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej CMP), v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1, § 219 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej CSP), s verejným vyhlásením rozhodnutia podľa § 219 ods. 3 CSP, a dospel k záveru, že odvolaniu otca maloletého dieťaťa nie je možné vyhovieť.

6. Súd prvej inštancie vo veci vykonal potrebné dokazovanie, vec správne právne posúdil a vyvodil z nej aj správny právny záver. V odvolaní neboli uvedené žiadne skutočnosti, ktoré by mali za následok zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie. Odvolací súd sa s rozhodnutím a závermi súdu prvej inštancie stotožňuje a poukazuje na ne (ust. § 387 ods. 2 CSP).

7. Správne sa súd prvej inštancie zameral v danej veci na preukázanie zmeny pomerov na strane dieťaťa a jeho rodičov vychádzajúc z ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine, a správne poukázal na neprípustnosť

reparácie pôvodného rozsudku o výživnom na maloleté dieťa v súvislosti s podaním návrhu otca na zníženie výživného v priebehu krátkeho obdobia od posledného rozhodnutia súdu o výživnom.

8. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne zistil skutočný stav tým, že svoje dokazovanie zamerlal na zisťovanie rozhodujúcich skutočností podstatných pre rozhodnutie o návrhu otca na zníženie výživného z hľadiska súčasných odôvodnených potrieb maloletej U., ako aj z hľadiska schopností a možností rodičov, na výživu ktorých je maloletá plne odkázaná a tieto potom v záujme zistenia podstatnej zmeny pomerov (§ 78 ods. 1 Zákona o rodine) s prihliadnutím na predchádzajúce rozhodovanie súdu o výživnom na maloletú, t.j. rozhodnutie Okresného súdu Bratislava II, č.k. 27P/23/2016, zo dňa 19.05.2016, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, č.k. 20CoP/61/2017-87, zo dňa 20.12.2017 a podanie návrhu otca na zníženie výživného dňa 16.02.2018, správne posúdil. Vychádzajúc z okolností zistených vykonaným dokazovaním súdom prvej inštancie odvolací súd zhodne ako súd prvej inštancie dospel k záveru, že od posledného rozhodovania o výživnom nedošlo na strane otca k zmene pomerov v rozsahu, ktorý by bolo potrebné premietnuť do výšky výživného, a to znížením výživného na maloleté dieťa.

9. Pokiaľ ide o odvolacie námietky otca, s týmito sa odvolací súd nestotožnil. Je potrebné konštatovať, že otec podal návrh na zníženie výživného takmer dva mesiace po rozhodnutí Krajského súdu v Bratislave (rozsudok č.k. 20CoP/612017-87, zo dňa 20.12.2017), o odvolaní proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II, č.k. 27/23/2016-37 zo dňa 19.05.2016, ktorým bol napadnutý aj výrok o výživnom na maloletú. Tak ako súd prvej inštancie, aj odvolací súd zastáva názor, že nie je prípustná reparácia posledného rozhodnutia o výživnom, po uplynutí tak krátkej doby od jeho právoplatnosti. Ak otec dôvodí podanie návrhu na zníženie výživného skutočnosťou, že mu pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť k maloletému dieťaťu, skončil pracovný pomer a nastúpil na otcovskú dovolenku, odvolací súd udáva, že narodenie dieťaťa je síce zmenou pomerov na strane rodiča, avšak pri vyhodnocovaní dôvodnosti návrhu na zníženie výživného na maloleté dieťa je nevyhnutné vec posúdiť komplexne. V danej prejednávanej veci je nesporné, že otec ukončil pracovný pomer a po dohode so svojou partnerkou sa rozhodol zostať na „otcovskej dovolenke“, keďže jeho partnerka dosahuje vyšší príjem. Dané rozhodnutie otca, ktorý si musí byť vedomý svojej vyživovacej povinnosti k dcére (vo veku 14 rokov v čase rozhodnutia súdu prvej inštancie) aj s prihliadnutím na jeho schopnosti a možnosti dosahovať príjem, z ktorého dokáže uspokojiť nielen svoje potreby, ale aj potreby svojich maloletých detí, nemôže zakladať dôvod pre zmenu rozhodnutia v neprospech maloletej znížením výživného.

10. Výživným sa rozumejú náklady na uspokojovanie všetkých životných potrieb maloletého dieťaťa, v súvislosti s jeho všestranným rozvojom a vývojom, tak po stránke fyzickej, ako aj po stránke duševnej. Rozsah nákladov na úhradu týchto životných potrieb dieťaťa je rôzny a to vzhľadom na jeho vek, spôsob prípravy na jeho budúce povolanie, zdravotný stav a jeho schopnosti.

11 Ku zmene pomerov na strane maloletej v čase podania návrhu otca nedošlo, avšak správne súd prvej inštancie vyhodnotil zmenu pomerov maloletej U. ku dňu vyhlásenia rozsudku súdu prvej inštancie. Daná zmena vyplýva z plynutia času a zmene odôvodnených potrieb maloletej, t.j. zvýšením nákladov na zabezpečenie jej potrieb súvisiacich s prirodzeným rastom a nástupom na strednú školu. Správne súd prvej inštancie ustálil výšku nákladov na odôvodnené potreby maloletej, ktoré matka riadne vyčíslila a vyšpecifikovala. Odvolací súd zdôrazňuje, že pod odôvodnenými potrebami maloletého dieťaťa treba rozumieť zabezpečenie všetkých potrieb týkajúcich sa bývania (pomerná časť nákladov), stravovania, ošatenia, hygienických potrieb a zdravotnej starostlivosti. Nie je povinnosťou rodiča predkladať všetky pokladničné bločky o nákupoch vecí pre dieťa, súd vychádza z poznatkov o všeobecných cenách tovarov s prihliadnutím na vek dieťaťa. Takýmito nákladmi sú výdavky na stravu, ošatenie a zabezpečenie hygienických potrieb, pričom uvedenú sumu je možné vyčísliť len orientačne. V danom prípade len náklady na zabezpečenie stravy maloletej predstavujú cca 130 eur mesačne a alikvótna časť nákladov na bývanie 60 eur mesačne. Výdavkami na potreby maloletej sú rovnako platby za cestovné vo výške 17 eur mesačne a ďalšie náklady na nákup oblečenia, hygienických potrieb a kozmetiky. Pokiaľ ide o odvolacie námietky otca vo vzťahu k školským poplatkom súvisiacim so vzdelávaním maloletej v súkromnom školskom zariadení, odvolací súd akceptuje výhrady otca vo vzťahu k tejto forme štúdia, keďže matka výber školy pre maloletú zrealizovala bez jeho súhlasu. Za danej situácie je ťarcha finančného záväzku voči zariadeniu na matke. Je však potrebné dať do pozornosti otca, že v akomkoľvek školskom zariadení vznikajú maloletým deťom náklady súvisiace s návštevou školy, to znamená úhradou školských poplatkov, ktoré pozostávajú zo stravy v škole, školských aktivít, poplatku za ZRPŠ, triedny

fond, nákup školských potrieb a pomôcok. Nemožno preto súhlasiť s námietkou otca vo vzťahu k vyčísleniu výšky nákladov na odôvodnené potreby maloletej, ktoré nesporne existujú v rozsahu ako ich ustálil súd prvej inštancie. Pokiaľ otec spochybňuje hodnotenie nákladov na potreby maloletej súdom prvej inštancie a poukazuje na vyjadrenie matky, odvolací súd udáva, že zo zápisníc z pojednávaní konaných na súde prvej inštancie dňa 20.09.2018 a zo 17.01.2019 vyplýva vyčíslenie všetkých nákladov na maloletú, ktoré nepochybne prevyšujú sumu 150 eur mesačne. Rovnako správne súd prvej inštancie prihliadal na podiel matky na zabezpečení starostlivosti o maloletú vykonávaný počas celého roka bez výnimky a skutočnosť, že otec maloletej prispieva len sumou 65 eur mesačne, s maloletou sa nestretáva, neposkytuje jej žiadne iné plnenia a nepodieľa sa ani na jej nákladoch súvisiacich s prázdninovým režimom. Odvolací súd nespochybňuje tvrdenia otca o tom, že do roku 2012 U. prispieval aj nad rámec výživného a po dobu 7 mesiacov o ňu zabezpečoval starostlivosť, avšak uvedená okolnosť nemá vplyv na posúdenie aktuálnych pomerov a výšky výživného.

12. Odvolací súd sa tiež stotožňuje so závermi a dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí súdom prvej inštancie, ktorými porovnal a vyhodnotil pomery na strane otca, a na tieto dôvody poukazuje (§ 387 ods. 2 CSP). Odvolací súd dopĺňa, že rozhodnutie otca ukončiť prácu a nastúpiť na „otcovskú dovolenku“ v prípade, ak má vyživovaciu povinnosť aj k inému maloletému dieťaťu, nie je dôvodom pre zmenu výšky výživného na maloletú U.. Otec si musel byť vedomý svojej zákonnej povinnosti (§ 62 ods. 1 Zákona o rodine), t.j. povinnosti prispievať na výživu maloletej U. a pokiaľ sa s partnerkou dohodol, že nastúpi na otcovskú dovolenku, dané rozhodnutie nemôže mať vplyv na výšku výživného na maloletú, pretože takéto konanie otca je účelovým konaním. V prípade, ak sa otec vzdal príjmu, ktorý v kalendárnom roku 2017 dosahoval vo výške cca 1.389,91 eur mesačne (po prepočte na menu euro), správne súd prvej inštancie aplikoval ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine a prihliadal na schopnosti a možnosti otca dosahovať uvedenú výšku príjmu, z ktorej má otec možnosť platiť určené výživné na maloletú U.. Nemožno akceptovať ani vyjadrenie otca, že na dobu 20 rokov sa zmenili jeho pomery, keďže jeho dcéra U. nie je schopná sa živiť, pretože vyživovacia povinnosť otca k maloletej U. aj po narodení ďalšieho dieťaťa naďalej trvá v zodpovedajúcej výške. Správne súd prvej inštancie vyhodnotil aj príjem a pomery na strane matky. Odvolací súd konštatuje, že obaja rodičia majú výdavky na zabezpečenie bývania v pomernej časti na každého z nich. K ďalším námietkam otca odvolací súd udáva, že nespochybňuje, že otec má ďalšiu vyživovaciu povinnosť k maloletej U., pričom na úhrade nákladov na jej odôvodnené potreby sa podieľajú obaja jej rodičia tak, ako je to v prípade maloletej U.. Vo vzťahu k plneniu vyživovacej povinnosti otca k plnoletému G., odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením rozsudku súdu prvej inštancie v tejto časti. Odvolací súd poznamenáva, že výška výživného na maloletú, vzhľadom na vek a náklady na zabezpečenie jej potrieb, nie je v žiadnom prípade nadhodnotená a zohľadňuje pomery na strane maloletej a príjmy a schopnosti a možnosti oboch rodičov. K žiadosti otca o opravu odôvodnenia rozsudku odstránením údajov jeho partnerky a údajov o bezlepkovej diéte maloletej odvolací súd poznamenáva, že súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku vyhodnotil zistený skutkový stav a vykonané dokazovanie, ktoré skutočnosti správne premietol do obsahu odôvodnenia rozhodnutia, pričom vo vzťahu k označeniu partnerky otca uviedol len jej meno a priezvisko bez ďalších identifikačných osobných údajov. Ďalšie žiadosti o opravu odôvodnenia rozsudku sa týkali jeho obsahovej stránky a vykonania dokazovania, pričom danými námietkami sa odvolací súd zaoberal vyššie.

13. Rozhodnutie súdu prvej inštancie, v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Bratislava II, č.k. 11P/24/2018-145, zo dňa 23.05.2019, je správne, odvolací súd ho potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

14. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 CMP.

15. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednomyseľne, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý

rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).